

[Bernhard Baunsgaard]

den antagede forbyrers seksuelle adfærd. Det stammer, tror jeg helt bestemt, fra en gammel og forkert opfattelse af dette forhold. Jeg tror, at det ville være rigtigt i en overgangstid, indtil vi når helt til vejs ende og virkelig betragter den, der har været udsat for voldtægt, som et offer, om vi kunne understrege, at man ikke bør undersøge offerets tidligere seksuelle adfærd. Men jeg er også på dette punkt parat til at forhandle.

Må jeg så sige om dette med at behandle homoseksuelle og heteroseksuelle ens, at forskellen må jo også være en reminiscens, et levn, fra tidligere tider, hvor mænd var store og stærke og derfor var i stand til at modsætte sig noget, som de ikke ønskede, mens kvinder var små og svage. Men sådan er det jo ikke. Nogle mænd er store og stærke og kan gennemtvinge ved fysisk vold, hvad de vil, eller hindre, at noget sker. Andre mænd er som nogle kvinder små og svage. Det skal vi nok tage hensyn til, når vi skriver vor straffelov.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Det har jo været en ualmindelig harmonisk måde at slutte ugen på. Jeg synes også, som ordføreren for de radikale sagde, at det har været en dag, der har været præget af megen enighed og ikke blot som så ofte om målene, men også, og det er jo det, der ikke så sjældent er det afgørende, om midlerne. Det har naturligvis glædet mig meget. Jeg skal sige tak for den generelt positive modtagelse af regeringens forslag og så knytte enkelte kommentarer til ordførernes indlæg.

Fru Nathalie Lind, men også andre, bl. a. hr. Hagen Hagensen, rejste spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en mildnelse af straffene, om det er det, der er hensigten med det foreliggende lovforslag.

I den anledning skal jeg sige, at der ikke tilsigtes nogen ændring af det gældende strafudmålingsniveau for så vidt angår voldtægt, og det er specielt fremhævet i de almindelige bemærkninger pkt. 7. Denne udtalelse i de almindelige bemærkninger støtter sig bl. a. på straffelovrådets udtalelser i betænkningen, udtalelserne på side 49, hvor der står:

»Et normalmaksimum på 6 års fængsel vil på papiret indebære en skærpelse for de tilfælde, som i dag henføres under § 217, men som efter rådets forslag for fremtiden vil

skulle henføres under § 216. Det skal imidlertid understreges, at rådet ikke herved tilsigter en almindelig skærpelse af kursen ved strafudmålingen i de omhandlede tilfælde. Det kan nok tænkes, at straffen i nogle tilfælde vil ligge lidt højere end de hidtil anvendte, når forhold af en vis grovhed skal placeres rigtigt inden for det reaktionsmønster, der gælder for sager efter § 216. Men flertallet af de tilfælde, der vil blive henført under § 216 i stedet for § 217, vil formentlig udmålingsmæssigt blive bedømt som hidtil.«

Jeg skal også bemærke, at lovforslaget indebærer, at det hidtidige strafmaksimum på 10 års fængsel for voldtægt efter § 216 jo fastholdes. Strafmaksimum vil være det samme. Det samme gælder, og det siger jeg specielt i anledning af den sag fra Jylland, som hr. Hagen Hagensen og vist en eller to af de øvrige ordførere berørte, også for at nævne, at strafferammen på 10 års fængsel for tilfælde, hvor gerningsmanden har skaffet sig samleje med et barn under 15 år ved tvang eller på en anden måde, som er beskrevet i § 222, at dette strafmaksimum, som vi har i dag, på 10 års fængsel bevares. Der er altså ikke tale om, at der er nogen, der her i dag foreslår nedsættelse på et område, der dækker den forbrydelse, der var beskrevet i dagspressen i går. Jeg skal ikke i øvrigt kommentere den konkrete sag, naturligvis. Der kan jo også blive tale om, at der måske bliver taget stilling til straffen ved en senere instans.

I øvrigt ønskede fru Nathalie Lind det klart påpeget, at der er tale om en ajourføring af praksis, når vi har diskuteret strafferammen i dag, og det kan jeg bekræfte. Jeg synes også, at den undersøgelse, som er overordentlig grundig, som straffelovrådet har foretaget af den gældende udmåling af de forskellige kategorier af forbrydelser, der er tale om her, klart illustrerer, at der er et behov for en justering af den karakter, som der lægges op til. Der er ikke tale om et ønske om at skabe afsmittende virkning. Hvis man kan præcisere de ting, som fru Nathalie Lind nævnte på en eller anden måde under det fremtidige arbejde, er vi naturligvis villige til at medvirke hertil.

Jeg skal i øvrigt sige, når vi nu taler strafferammer, at straffelovrådet for øjeblikket er ved at foretage en almindelig gennemgang af straffelovens strafferammer. Det sker bl. a., og det har også ligget i et par af indlæggene,